

af den lange Tjenestetid, han har havt i Slesvig, at komme hani noget til Hjælp; men det har ikke været Meningens dermed at hævde som en Slags Ret for dem, der tidligere have beklædt Embeder i Slesvig, at de skulde have Lov til at kræve deres Anciennitet dervfra tagen med i Betragtning med Hensyn til deres Lønningsforhold. Hvis der gives nogen Maade, hvorpaa det kunde udtrykkes, at det kun er en ren personlig Humanitetsakt imod den Paagjældende, der her er Tale om, skulde jeg selvfølgelig være rede til at gaa ind paa enhver Form, som i den Henseende af det ærede Udvalg maatte blive anset for tilfredsstillende. — Svad dernæst angaar Spørgsmaalet om Karantæneanstalten paa Halvøen Fed, skal jeg gjerne indrømme, at det jo er lidet lystelige Penge at give ud, fordi der er en høi Grad af Sandsynlighed for, at denne Anstalt maatte aldrig vilde blive benyttet eller dog ikke i lang Tid. Det hører altsaa til den Slags Udgifter, man gjør for at være rustet i paafølgende Tilfælde, uanset at Sandsynligheden for, at disse Tilfælde ville indtræffe, er meget fjernt, og jeg kan derfor godt forstaa, at man ikke finder sig synderlig tiltalt af at skulle anvende et saa stort Beløb som 271,000 Kr. paa Tilveiebringelsen af en saadan Anstalt. Men paa den ene Side er det jo givet i Karantæneloven, at en saadan Anstalt skal opføres, og paa den anden Side maa det vel ogsaa erkjendes, at man, hvis et saadant uforudset Tilfælde skulde indtræde, at en pestagtig Epidemi skulde komme herop i disse Egne af Europa og nærne sig vore Grændser, haardt vilde fortryde, at man havde skyet at gjøre den Udgift, medens Tid var; derfor hører dette til de Udgifter, som, hvorvel de ere lidet tiltalende, dog maa gjøres. Det antager jeg nu egentlig heller ikke, at Udvalget er principielt uenigt i, men derimod kun, at det har villet udtale Ønsket om, at det maatte blive gjort til Gjenstand for Overveielse, om det ikke var muligt at slippe noget billigere. Jeg antager, at Udvalget er enigt med Regjeringen i, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at prøve paa at benytte et Stik til Karantæneanstalt, hvorvel dette kunde faas lidt billigere strax, medens saa til Gjengjæld de permanente, stadige aarlige Udgifter efter al Rimelighed vilde blive større. Det antager jeg, Udvalget er enigt i og forsaavidt altsaa mener det rigtigt at gaa samme Vej som Regjeringen, nemlig at det maa være en Anstalt paa Land. Det Ønske, der forekommer mig at kunne være Spørgsmaal om, er, om den kunde anlægges i en noget mindre Stil. Efter Forslaget er Anstalten beregnet paa 20 Syge og 60 karantæneholdende, friske Personer. Det er jo ikke noget stort Antal, men ganske vist kan man jo dog opfatte det Spørgsmaal, om der ikke kunde spares noget Bæsentligt ved at indrette en Anstalt for et noget mindre Antal Personer af begge Klasser, og om man saa ikke forøvrigt kunde staa sig til No. med,

at der i paagjældende Tilfælde ved Opførelse af Arbejdssteder og Deslige kunde skaffes en Udvidelse, hvis det behøvedes. Det er et Spørgsmaal, som jeg maa forbeholde mig at undersøge nærmere og navnlig at høre Sundhedsautoriteternes, særligt Sundhedskollegiets Erklæring over. Jeg tør ikke paatage mig paa egen Haand at udtale Noget om, hvorvidt der er nogen Rimelighed for, at man kan indskrænke sig dertil, eller indlade mig paa det vistnok meget vanskelige, man kan næsten sige umulige Stjern over, hvilket Minimum af Plads man kan lade sig nøie med, naar saadanne Tilfælde skulde indtræde. Skulde altsaa Udvalgets Forslag blive vedtaget, vil jeg ikke deri se Andet end en Opfordring til at lade en Undersøgelse foregaa i den Retning, jeg her har omtalt, og ifølge dens Udfald bringe Sagen frem igjen. Men jeg gaar altsaa ud fra, at der ikke egentlig er nogen principiel Uoverensstemmelse mellem Udvalget, hverken i Anledning af Sagen selv eller i Anledning af den Vej, der i Hovedsagen skulde følges. — Med Hensyn til de Bemærkninger, der bleve gjorte af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen), skal jeg blot indskrænke mig til at udtale, at jeg ogsaa haaber, at den Foranstaltning, der er bragt i Forslag, vil vise sig nyttig. Det er jo vistnok fra de forskjellige Grundføringer, som de enkelte Udskrivningschefer hidtil ere gaaede ud fra, at endel af de Uligheder mellem Kredene indbyrdes, som nu finde Sted, stamme, og da det jo ikke er muligt faaledes at faae Folk skaarne over een Kam, mener jeg ikke, der er Andet ved at gjøre, end at forsøge paa, om en Overenskomst med Hensyn til Principerne for Udskrivning og Behandlingen af de hyppigst forekommende Tilfælde kunde opnaas ved en Konference af den Natur, som her er tilsigtet. Jeg tvivler ikke paa, at man dog idetmindste ad denne Vej vil komme et betydeligt Stykke længere frem henimod Ensartethed, end for Diebstiftet er Tilfældet. Jeg kan ogsaa naturligtvis kun anbefale at forsøge denne Vej. — Med Hensyn til de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Veile Amts 5te Valgkreds (S. Sørensen) gjorde, vil jeg udtale, at jeg ligesom han holder for, at det, der foreslaas bevilget, er navnlig Oprettelsen af et Distriktslægeembede for Bjerre og Hatting Herreder, men at det ikke skal være faaledes at forstaa, at det, naar Forslaget bliver vedtaget, skulde være utilstedeligt at fratræde og andetsteds henlægge enkelte Sogne af disse Herreder, naar det i Følge den Undersøgelse, som selvfølgelig skal foregaa, forinden der strides til Distriktslægeembedets faktiske Oprettelse, maatte vise sig at være hensigtsmæssigt og bedst stemmende med Beboernes Læve. Jeg tror aldeles ikke, at man paa den Maade har bundet sig til Motiveringen af Forslaget, at det netop skulde være alle 25 Sogne, der skulde medtages, naar det dog i det Bæsentlige bliver, som det væsentlig maa blive,